

стото на засадата. Като вѣтъръ ме отнесе моя жребецъ тѣй далечъ, че азъ вече бѣхъ въ безопасностъ. Минахъ прохода и се спасихъ съ избѣгалитѣ по-рано конни войници."

Арменската пехота бавно изпжплала изъ долината като истинска костенурка. Върху нейнитѣ щитове още личали копия, стрели, камъни и прѣстъ. Императорътъ билъ запазенъ въ срѣдата, но обвитъ въ платнище, тѣй като всичкитѣ му дрехи и столове паднали въ български ржце.

— Кои бѣха тия български войски, що застигнаха ромеитѣ въ планината и така страшно ги поразиха? Затова се узнало следъ два дни. Главатарътъ на българската войска билъ самъ Самуилъ. Страната гръцка злополука станала на 17 августъ 986 г.

Геройството на Самуила. — Описаната горе битка и победа била извършена отъ храбрия Самуила. Когато Василий тръгвалъ отъ Цариградъ за София, Самуилъ билъ въ Гърция. Щомъ се научилъ, че императорътъ се упжилъ за България, той разбралъ, че за народа има голѣма опасностъ, защото ако Василий сполучеше да се загнезди въ София, центъра на българската държава, той щѣше да разкъса страната, да разпрѣсне българскитѣ боляри, та следъ това безопасно щѣше да настѣпи по струмската долина въ Македония, а отъ тамъ щѣше да притисне Самуила въ тѣсната Гърция. Затова докле Василий се бавилъ около София, Самуилъ дигна отъ Пелопонесъ войската си, бързо стигна въ седалището си Прѣспа, дето като увеличи и въоръжи добре хората си, повика на помощъ брата си Арона, що бѣ около Дупница, та двамата презъ Самоковъ, Баня Костенецъ, превариха да заематъ пѣтя въ планината, дето и нанесоха славната победа надъ ромеитѣ.